

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Argentario monacho. Cap[itulum]. c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis quorū certa dies cele. igno. Fo. cccij.

contundi: atq; inde quantumlibet parum
ofes eriens sibi deferri. Quod in paruo va-
sculo sibi delatū ante altare posuit: cunctisq;
egressus orauit: atq; postmodū adscitis fra-
tribus oleum illud modicum per cuncta mo-
nasterij vasa erigie infundi iussit. Que pro-
tinus: vt erant vacua: claudi fecit. Die vō
altera aperta omnia vasa plena oleo reperta
sunt. Sanctus autē vir post laudabilia mul-
tarum virtutum opera dormiuit in domino.
Hec gregorius vbi supra capitulo septimo.

De sancto Martyrio cōfessore. Cap. xcviij.

Martyrius confessor

lor in valere prouincia sanctita-
te et miraculis claruit. Qui tale
de virtutis sue testimonio si-
gnum dedit. Dum quadam die fratres eius
subcinericium panem fecissent: eius signum
crucis imprimere obliti essent: sicut i ipsa p-
uincia erudi panes ligno signari solent: vt p-
quadrās quattuor quodammodo partiti vi-
deantur. Idem dei famulis affuit: eiusq; re-
ferentibus non fuisse signatum agnouit. Eū
q; iam punis et cineribus opertus esset: si-
gni crucis digito cōtra punas edidit. Quo
signante protinus panis immensum crepi-
tu dedit: ac si in ignibus olla crepuisset. Qui
postmodum coctus: et ab igne subtractus: ea
cruce signatus inuentus est: quā non tactus
sed fides fecerat. Hec gregorius vbi supra
capitulo vndecimo.

De sancto Dacio episcopo. Cap. xcix.

Dacius episcopus

episcopus me-
diolanen. apd
ipsam ciuita-
tem claruit tē-
pore iustiniani, i peratoris.
Qui dum causa fidei erat
ad constantinopolitanam vr-
bez pergeret: cointhumq;
venies largam domum pro se et eius comiti-
ua ad hospitadū quereret: et vix iueniret: vi-
sam eminus domum congructis magnitudi-
nis sibi ad hospitium preparari iussit. Cum
vō incole loci ei dicerent in ea hunc manere
non posse: quia multis iam annis eam diabō-
lus inhabitauit: atq; ideo vacua remansit. Vir
sanctus ideo magis in ea debere velle hospi-
tari respondit: vt sui aduentum malignus ef-
fugatus spiritus domum hominibus iterum
habitandam dimittat. In ea igitur sibi para-
ri fecit: securusq; hostis antiq; certamina to-
leraturus intrauit. Noctis autem silentio dū
vir dei quiesceret: antiquus hostis immēsis
vocibus cepit imitari rugitus leonum: bala-
tus pecorū: mugitus boum; ruditus asinorū:

sibila serpentum: porcorum stridores et fori-
cum. Cum repente dacius tot bestiarum vo-
cibus excitatus: surrexit iratus: et contra de-
monem magnis vocibus cepit clamare: eidē
q; exprobare: q; bene ei cōtigitset: vt qui di-
rerat. Nonam sedem meam ab aquilone: et
ero similis altissimo. per superbias eius simi-
lis porcis et asinis factus esset. Et qui deū in-
digne imitari voluerat: vt dignus erat: besti-
as imitabat. Ad quā vocem ac deiectionē spi-
ritus malignus adeo erubuit: q; protinus con-
tuit: atq; eandem domū ad exhibenda mō-
stra consueta ulterius non intrauit. Sicq;
postmodū fidelium habitaculus facta ē. Hec
gregorius tertio dialogo capitulo quarto.

De sancto Argentario mo-
nacho. Cap. c.

Argentarius monachus

nachus apud ciuitatē aur elia-
m claruit. Qui vir sanctissi-
mus vita et miraculis effulsi-
t: habitumq; quem pretende-
bat specie: morib; explebat.
Hic ab argentario monte a quo nome sorti-
tus est apostolorū limina rome reuiscenda an-
nis singulis venire cōsueuerat: et venies ad
quendam subdiaconum quadragesimum no-
mine: qui in montibus oues pascebat: sepius
hospitalitatis gratia declinabat. Eū autē se-
mel hospitiū huius quod non longe erat ad
ecclesia intrasset: cuiusdam paupercule mu-
lieris maritus iuxta defunctus est. Quē cilē-
cio ex more indutu: superueniente sero sepe-
lire nequiverūt. Cum ergo vidua mulier iux-
ta defuncti corp; nocte sederet: et magnis fle-
tibus et lamētis dolori satisfaceret: nec a la-
mentis cessaret: vir dei argentarius dolori il-
lius cōpassus: assumpto quadragesimo ad ec-
clesiam perrexit: seq; in oratione dedit. De-
inde ab altaris crepidine puluere collegit: et
cum socio ad defuncti corpus accessit. Et cum
ibi ambo diutius orassent ipse surrexit: bene-
dictione dedit: et reuelatam defuncti faciem
que sudario opta fuerat: aspiciente vroz ac
mirate: puluere quē detulerat fricauit. Qui
dū fricaretur: aiām recepit: oscitauit: oculos
aperuit: seq; eleuans resedit: ac si de graui
somo excitatus fuisset. Quod mulier cer-
nens cepit ex gaudio magis flere: sed vir do-
mini eam: vt taceret compescuit: mandans vt
si quis eam quereret: qualiter hoc factū fuisset:
diceret: quia dominus iesus christus hoc
fecisset. Et cōtinuo ab hospicio exiit: quadra-
gesimum reliquit: et tēporalem honorem fugi-
ens: in loco illo ultra non comparuit. Hec
gregorius. ij. dialog. cap. xvij.

De sancto Galerio presbyte-
ro. Cap. ci.